

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (tredje avdelningen i utökad sammansättning)

den 15 november 2018*

”Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot PKK i syfte att bekämpa terrorism – Frysning av tillgångar – Rådets befogenhet – Möjlighet att en myndighet i ett tredjeland anses vara behörig myndighet i den mening som avses i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp – Faktiska omständigheter som ligger till grund för beslut om frysning av tillgångar – Hänvisning till terroristhandlingar – Domstolsprövning – Motiveringskyldighet – Invändning om rättsstridighet”

I mål T-316/14,

Kurdistan Workers' Party (PKK), företrätt av advokaterna A. van Eik, T. Buruma och M. Wijngaarden,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, inledningsvis företrätt av F. Naert och G. Étienne, därefter av M. Naert och H. Marcos Fraile, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, inledningsvis företrätt av C. Brodie och V. Kaye, därefter av C. Brodie och S. Brandon, därefter av C. Brodie, C. Crane och R. Fadoju, därefter av C. Brodie, R. Fadoju och P. Nevill, och slutligen genom R. Fadoju, samtliga i egenskap av ombud,

och av

Europeiska kommissionen, inledningsvis företrädd av F. Castillo de la Torre och D. Gauci, därefter av D. Gauci, J. Norris-Usher och T. Ramopoulos, och slutligen av J. Norris-Usher, R. Ramopoulos och R. Tricot, samtliga i egenskap av ombud,

intervenienter,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 125/2014 av den 10 februari 2014 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte

* Rättegångsspråk: engelska.

att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 714/2013 (EUT L 40, 2014, s. 9), i den del den rör sökanden och, därefter, ogiltigförklaring av andra rättsakter, i den del de rör sökanden,

meddelar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden S. Frimodt Nielsen, V. Kreuschitz, I. S. Forrester (referent), N. Póltorak och E. Perillo,

justitiesekreterare: handläggaren K. Guzdek,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 16 april 2018,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Den 28 september 2001 antog Förenta nationernas säkerhetsråd resolution 1373 (2001), i vilken omfattande strategier lades fram för att med alla medel bekämpa terrorism och i synnerhet finansieringen av terrorism.
- 2 Med hänsyn till att det krävdes ett handlande från Europeiska unionens sida för att genomföra Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1373 (2001) antog Europeiska unionens råd den 27 december 2001 gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism (EGT L 344, 2001, s. 93). I artikel 2 i gemensam ståndpunkt 2001/931 föreskrivs särskilt frysning av penningmedel och andra finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser för personer, grupper och enheter som deltar i terroristhandlingar och finns förtecknade i bilagan till denna gemensamma ståndpunkt.
- 3 För att på unionsnivå genomföra de åtgärder som anges i gemensam ståndpunkt 2001/931, antog rådet samma dag förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism (EGT L 344, 2001, s. 70) och beslut 2001/927/EG om upprättande av den förteckning som avses i artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 (EGT L 344, 2001, s. 83). Sökandens namn fanns inte med i denna ursprungliga förteckning.
- 4 Den 2 maj 2002 antog rådet gemensam ståndpunkt 2002/340/Gusp om uppdatering av gemensam ståndpunkt 2001/931 (EGT L 116, 2002, s. 75). Genom bilagan till gemensam ståndpunkt 2002/340 uppdaterades förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av de restriktiva åtgärder som föreskrivs i gemensam ståndpunkt 2001/931 och bland annat upptogs sökanden i förevarande mål, "Kurdistan Workers' Party (PKK), med följande beteckning: "Kurdiska arbetarpartiet (PKK)".
- 5 Samma dag antog rådet även beslut 2002/334/EG om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 och om upphävande av beslut 2001/927 (EGT L 116, 2002, s. 33). Genom det beslutet upptogs PKK i den förteckning som avses i artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001, i samma ordalag som de som använts i bilagan till gemensam ståndpunkt 2002/340.

- 6 Dessa rättsakter har därefter uppdaterats regelbundet med tillämpning av artikel 1.6 i gemensam ståndpunkt 2001/931 och artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001. PKK har alltid kvarstått i de förteckningar över grupper och enheter som är föremål för de restriktiva åtgärder som föreskrivs i nämnda rättsakter och som bifogas desamma (nedan kallade de omtvistade förteckningarna). Sedan den 2 april 2004 är namnet på den enhet som är upptagen i de omtvistade förteckningarna "Kurdiska arbetarpartiet" – ("PKK") (även känt som "Kadek", alias KONGRA-GEL)".
- 7 Den 10 februari 2014 antog rådet sålunda genomförandeförordning (EU) nr 125/2014 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 och om upphävande av genomförandeförordning nr 714/2013 (EUT L 40, 2014, s. 9), i vilken det föreskrevs att de restriktiva åtgärderna mot sökanden skulle fortsätta att tillämpas. Den motivering som åtföljde förordning nr 125/2014 byggde bland annat på ett beslut av Home Secretary (inrikesministern, Förenade kungariket) av den 29 mars 2001, enligt vilket PKK förbjöds med stöd av UK Terrorism Act 2000 (Förenade kungarikets terroristlag av år 2000) (nedan kallat beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister) kompletterat genom ett beslut av den 14 juli 2006, som trädde i kraft den 14 augusti 2006, enligt vilket "KADEK" och "Kongra Gel Kurdistan" utgjorde andra benämningar för PKK (nedan kallat beslutet av den 14 juli 2006). Vidare byggde nämnda motivering på ett beslut av Förenta staternas regering i vilket PKK kvalificerades som "utländsk terroristorganisation" (*foreign terrorist organisation, FTO*) i enlighet med section 219 i US Immigration and Nationality Act (amerikansk lag om invandring och nationalitet) i ändrad lydelse (nedan kallat beslutet om kvalificering som FTO), och på ett beslut av Förenta staternas regering, i vilket PKK, med stöd av Executive Order no 13224 (presidentdekret nr 13224) kvalificerades som "särskilt utpekad internationell terroristenhet" (*Specially Designated Global Terrorist, SDGT*) (nedan kallat beslutet om kvalificering som SDGT). I denna motivering nämndes även en förteckning över incidenter som ägt rum mellan november 2003 och oktober 2011 och vilka kvalificerats som terroristhandlingar som tillskrivits PKK. Vidare nämndes ett antal domar som meddelats av statssäkerhetsdomstolar i Turkiet. Förevarande talan riktades ursprungligen mot förordning nr 125/2014.

Förfarande och nya omständigheter som inträffat under förfarandet

- 8 Sökanden har, genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 1 maj 2014, väckt förevarande talan och yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara genomförandeförordning nr 125/2014, i den del den angår sökanden, och underlåta att tillämpa förordning nr 2580/2001 i fråga om sökanden.
- 9 Under den skriftliga delen av förfarandet, inkom rådet med svaromål genom handling av den 15 september 2014. Bilagt svaromålet var beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister, beslutet av den 14 juli 2006, beslutet om kvalificering som FTO, beslutet om kvalificering som SDGT, ett antal årsrapporter från Office of the US Coordinator for counterterrorism of the US Department of State (samordnaren för terrorismbekämpning vid amerikanska utrikesministeriet, Amerikas förenta stater) och ett antal tidningsartiklar. Genom handling av den 31 mars 2015 ingav rådet därefter en duplik, till vilken fogades bland annat utdrag ur en dom som meddelades av Cour d'appel de Paris (Appellationsdomstolen i Paris, Frankrike) den 23 april 2013 och en dom som meddelades den 21 maj 2014 av Cour de cassation (Högsta domstolen, Frankrike).
- 10 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 8 september 2014 ansökte Europeiska kommissionen om att få intervensera i målet till stöd för rådets yrkanden. Genom beslut av den 7 januari 2015, med stöd av artikel 116.1 i tribunalens rättegångsregler av den 2 maj 1991, biföll ordföranden på tribunalens tredje avdelning denna ansökan. Kommissionen ingav sin interventionsinlägga genom handling som inkom till tribunalens kansli den 19 mars 2015. Sökanden och rådet inkom med sina yttranden inom den föreskrivna fristen.

- 11 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 29 juni 2015 ansökte Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få intervensera i förevarande mål till stöd för rådets yrkanden. Genom beslut av den 12 augusti 2015, med stöd av artikel 144.4 i tribunalens rättegångsregler, biföll ordföranden på tribunalens tredje avdelning denna ansökan, varvid Förenade kungariket emellertid endast har de rättigheter som följer av artikel 116.6 i rättegångsreglerna av den 2 maj 1991.
- 12 Den 16 maj 2016 beslutade ordföranden på tribunalens tredje avdelning att vilandeförklara målet med stöd av artikel 70.1 i rättegångsreglerna till dess att dom meddelats i målen A m.fl. (C-158/14), rådet/LTTE (C-599/14 P) och rådet/Hamas (C-79/15 P). Förfarandet återupptogs efter det att domstolen meddelat dom av den 14 mars 2017, A m.fl. (C-158/14, EU:C:2017:202), dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), och dom av den 26 juli 2017, rådet/Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584).
- 13 Genom beslut av den 5 september 2017, som fattats som en åtgärd för processledning enligt artikel 89.3 c i rättegångsreglerna, uppmanade tribunalen parterna att inkomma med yttranden angående dom av den 14 mars 2017, A m.fl. (C-158/14, EU:C:2017:202), dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), och angående dom av den 26 juli 2017, rådet/Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584).
- 14 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 29 september 2017 inkom sökanden med yttrande angående dom av den 14 mars 2017, A m.fl. (C-158/14, EU:C:2017:202), dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), och angående dom av den 26 juli 2017, rådet/Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584). Sökanden har hävdats att de rättsfrågor som uppkommit inom ramen för den första och den andra grunden inte får ett slutgiltigt svar genom dom av den 14 mars 2017, A m.fl. (C-158/14, EU:C:2017:202). Vidare framgår det enligt sökanden av dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), och av dom av den 26 juli 2017, rådet/Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584), att en förteckning över händelser som kvalificerats som terroristhandlingar, såsom den förteckning som är aktuell i förevarande fall, inte kan anses utgöra ett beslut av en behörig nationell myndighet. Sökanden har även anfört att rådet är skyldigt att, i motiveringen rörande beslut av myndigheter i tredjeländ, tillhandahålla uppgifter som visar att rådet har kontrollerat att sökandepartens rätt till försvar och till ett effektivt domstolsskydd har iakttagits, vilket rådet inte har gjort i förevarande fall. Den omständigheten att lång tid förflutit sedan antagandet av de nationella beslut som legat till grund för det ursprungliga beslutet att ta upp sökanden i de omtvistade förteckningarna kan medföra att rådet är skyldigt att anföra ytterligare argument för att det ska vara motiverat att behålla sökanden i de omtvistade förteckningarna. Sökanden har också inkommit med en dom av Cour d'appel de Bruxelles (Appellationsdomstolen i Bryssel, Belgien) av den 14 september 2017 (nedan kallad domen från Appellationsdomstolen i Bryssel, i vilken det konstaterades att sökanden inte kunde klassificeras som en terroristorganisation och att de handlingar som Kurdistans frihetshökar (TAK) hållits ansvariga för inte kunde tillskrivas PKK.
- 15 Genom handlingar som inkom till tribunalens kansli den 5 oktober 2017 yttrade sig rådet och kommissionen angående dom av den 14 mars 2017, A m.fl. (C-158/14, EU:C:2017:202), dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), och angående dom av den 26 juli 2017, rådet/Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584). De har hävdats att den första och den andra grunden som åberopats av sökanden ska underkännas mot bakgrund av domstolens dom av den 14 mars 2017, A m.fl. (C-158/14, EU:C:2017:202). Dessutom slog domstolen fast i dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), att rådet får stödja sig på beslut av myndigheter i tredjeländer och på bevisning som inte utgör beslut av behöriga nationella myndigheter för att behålla sökandens namn i de omtvistade förteckningarna.

- 16 Genom genomförandeförordning (EU) nr 790/2014 av den 22 juli 2014 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 och om upphävande av genomförandeförordning nr 125/2014 (EUT L 217, 2014, s. 1), beslutades att de restriktiva åtgärder som vidtagits mot sökanden skulle fortsätta att tillämpas, utan att de skäl som motiverade att sökanden kvarstod i de omtvistade förteckningarna ändrades.
- 17 Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 20 augusti 2014, begärde sökanden att få justera sina yrkanden så, att de grunder och yrkanden som sökanden framfört i tillämpliga delar även skulle gälla förordning nr 790/2014 samt den motivering som åtföljde förordningen. Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 15 september 2014, meddelade rådet att det inte hade några invändningar mot sökandens begäran och hänvisade i tillämpliga delar till sitt svaromål.
- 18 Genom genomförandeförordning (EU) 2015/513 av den 26 mars 2015 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 och om upphävande av genomförandeförordning nr 790/2014 (EUT L 82, 2015, s. 1) och genom rådets beslut (Gusp) 2015/521 av samma datum om uppdatering och ändring av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931 och om upphävande av beslut 2014/483/Gusp (EUT L 82, 2015, s. 107), beslutades att de restriktiva åtgärderna mot sökanden skulle fortsätta att tillämpas.
- 19 Genom skrivelse av den 27 mars 2015, som delgavs sökanden den 1 april 2015, tillställde rådet sökanden motiveringen till att det beslutats att behålla sökanden i de omtvistade förteckningarna. I sin skrivelse av den 27 mars 2015 angav rådet, som svar på sökandens argument, att den omständigheten att det fanns kurdiska grupper bland dem som kämpade mot gruppen Islamiska staten inte påverkade rådets bedömning att PKK uppfyllde kriterierna för upptagande i förteckningen enligt gemensam ståndpunkt 2001/931. I den motivering som bifogades denna skrivelse grundade sig rådet på tre olika nationella beslut, nämligen, för det första, beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister, kompletterat genom beslutet av den 14 juli 2006, för det andra, besluten om kvalificering som FTO och SDGT, och, för det tredje en dom av den 2 november 2011 av tribunal de grande instance de Paris (Förstainstansdomstolen i Paris, Frankrike), genom vilken Centre culturel kurde Ahmet Kaya (kurdiska kulturcentret Ahmet Kaya) dömdes för deltagande i en kriminell organisation i syfte att förbereda en terroristhandling och för finansiering av terroristverksamhet, vilken dom fastställdes, efter överklagande, genom dom av den 23 april 2013 av Cour d'appel de Paris (Appellationsdomstolen i Paris) och genom dom av Cour de cassation (Högsta domstolen, Frankrike) (nedan gemensamt kallade de franska domstolsavgörandena). Rådet konstaterade dels att vart och ett av dessa nationella avgöranden utgjorde ett beslut av en nationell behörig myndighet i den mening som avses i artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931, dels att avgörandena fortfarande var i kraft. Rådet angav därefter att det hade undersökt huruvida det förfogade över bevisning som talade för att PKK skulle strykas ur de omtvistade förteckningarna men att någon sådan bevisning inte hade funnits. Rådet angav även att det ansåg att de skäl som motiverade att PKK togs upp i de omtvistade förteckningarna fortfarande var giltiga och fann således att PKK borde kvarstå i nämnda förteckningar.
- 20 Som bilaga till motiveringen fanns även en redogörelse för varje nationellt beslut, inklusive en definition av begreppet terrorism enligt nationell rätt, en redogörelse för tillämpliga nationella administrativa och rättsliga förfaranden, en sammanfattning av bakgrunden till det aktuella nationella beslutet och vilka åtgärder som vidtagits med anledning av detta, en sammanfattning av de behöriga myndigheternas slutsatser angående sökanden, en redogörelse för de omständigheter som låg till grund för nämnda behöriga myndigheters bedömning och konstaterandet att dessa omständigheter utgjorde terroristhandlingar i den mening som avses i artikel 1.3 i gemensam ståndpunkt 2001/931. Denna motivering innehöll emellertid inte längre hänvisningar till domar av stats säkerhetsdomstolar i Republiken Turkiet, och inte heller någon förteckning över incidenter som ansetts utgöra terroristhandlingar som sökanden påstått ha utfört och som nämnts i tidigare motiveringar.

- 21 Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 26 maj 2015, begärde sökanden att få justera sina yrkanden så, att de grunder och yrkanden som sökanden framfört i tillämpliga delar även skulle gälla genomförandeförordning 2015/513, beslut 2015/521 och den motivering som åtföljde dem. I inlagan om justering av talan, gjorde sökanden bland annat gällande att rådet inte beaktade händelseutvecklingen vad gäller PKK:s deltagande i kampen mot gruppen Islamiska staten. Vad gäller beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister bestred sökanden relevansen av den omständigheten att beslutet, efter en översyn, fastställdes i december 2014, eftersom inte sökanden hade begärt översyn. Sökanden hävdade även att redogörelsen, i motiveringen, för incidenter som ägde rum år 2014 och som Förenade kungarikets inrikesminister grundade sig på är alltför vag för att man ska kunna dra slutsatsen att dessa incidenter utgör terroristhandlingar som PKK ska hållas ansvarigt för. Sökanden bestred även att den ska hållas ansvarig för dessa incidenter som en separat grupp inom PKK låg bakom och bestred även att incidenterna ska anses utgöra terroristhandlingar. Vad gäller besluten om kvalificering dels som FTO, dels som SDGT hävdade sökanden likaså att redogörelsen för de incidenter som sökanden hållits ansvarig för var alltför vag för att man ska kunna dra slutsatsen att det rör sig om terroristhandlingar som PKK ska hållas ansvarigt för. Beträffande de franska domstolsavgörandena hävdade sökanden att de inte ska ligga till grund för tribunalens bedömning, eftersom de avser en annan enhet än PKK och bygger på uppgifter som inte styrkts.
- 22 Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 12 juni 2015 yttrade sig rådet över sökandens begäran om justering av yrkandena. Rådet ifrågasatte därvid att sökanden iakttagit kraven enligt artikel 44.1 i rättegångsreglerna av den 2 maj 1991 och hänvisade i tillämpliga delar till sitt svaromål. Däremot invände rådet inte mot den utvidgning av saken i målet som sökanden begärt.
- 23 Därefter beslutades vid varje halvårsöversyn att sökanden skulle kvarstå i de omtvistade förteckningarna. Följaktligen begärde sökanden att få justera sin talan så, att grunderna och yrkandena, i tillämpliga delar, avser de nya rättsakter som antagits av rådet.
- 24 Genom rådets genomförandeförordning (EU) 2015/1325 av den 31 juli 2015 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning (EU) 2015/513 (EUT L 206, 2015, s. 12) och rådets beslut (Gusp) 2015/1334 av samma datum om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931 och om upphävande av beslut 2015/521 (EUT L 206, 2015, s. 61), beslutades således att de restriktiva åtgärderna mot sökanden skulle fortsätta att tillämpas och att skälen för detta inte skulle ändras.
- 25 Genom inlaga om justering av talan som inkom till tribunalens kansli den 15 september 2015, i enlighet med artikel 86.2–4 i rättegångsreglerna, justerade sökanden sin talan så, att den även avser ogiltigförklaring av förordning 2015/1325 och beslut 2015/1334, i den mån dessa rättsakter rör sökanden. I yttrande som inkom till tribunalens kansli den 8 oktober 2015 meddelade rådet att det noterade denna justering.
- 26 Genom genomförandeförordning (EU) 2015/2425 av den 21 december 2015 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 och om upphävande av genomförandeförordning 2015/1325 (EUT L 334, 2015, s. 1), beslutades att de restriktiva åtgärderna mot sökanden skulle bibehållas och att skälen för detta inte skulle ändras.
- 27 Genom inlaga om justering av talan som inkom till tribunalens kansli den 18 februari 2016 justerade sökanden sin talan så, att den även avser ogiltigförklaring av förordning 2015/2425 i den del den avser sökanden. I yttrande som inkom till tribunalens kansli den 15 mars 2016 meddelade rådet att det noterade denna justering.

- 28 Genom rådets genomförandeförordning (EU) 2016/1127 av den 12 juli 2016 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 och om upphävande av genomförandeförordning 2015/2425 (EUT L 188, 2016, s. 1), beslutades att de restriktiva åtgärderna mot sökanden skulle fortsätta att tillämpas och att skälen för detta inte skulle ändras.
- 29 Genom inlägga om justering av talan som inkom till tribunalens kansli den 9 september 2016 justerade sökanden sin talan så, att den även avser ogiltigförklaring av förordning 2016/1127 i den del den rör sökanden.
- 30 Genom rådets genomförandeförordning (EU) 2017/150 av den 27 januari 2017 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 och om upphävande av genomförandeförordning 2016/1127 (EUT L 23, 2017, s. 3), beslutades att de restriktiva åtgärderna mot sökanden skulle bibehållas och att skälen för detta inte skulle ändras.
- 31 Genom inlägga om justering av talan som inkom till tribunalens kansli den 23 mars 2017 justerade sökanden sin talan så, att den även avser ogiltigförklaring av förordning 2017/150 i den del den avser sökanden. I yttrande som inkom till tribunalens kansli den 17 augusti 2017 meddelade rådet att det noterade denna justering. Rådet gjorde även gällande att talan borde ogillas och hänvisade därvid till dom av den 14 mars 2017, A m.fl. (C-158/14, EU:C:2017:202), dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), och dom av den 26 juli 2017, rådet/Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584).
- 32 Genom genomförandeförordning (EU) 2017/1420 av den 4 augusti 2017 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 och om upphävande av genomförandeförordning 2017/150 (EUT L 204, 2017, s. 3) och genom rådets beslut (Gusp) 2017/1426 av samma datum om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931 och om upphävande av beslut (Gusp) 2017/154 (EUT L 204, 2017, s. 95), beslutades att de restriktiva åtgärderna mot sökanden fortfarande skulle tillämpas och att skälen för detta inte skulle ändras.
- 33 Genom inlägga om justering av talan som inkom till tribunalens kansli den 29 september 2017 justerade sökanden sin talan så, att den även avser ogiltigförklaring av förordning 2017/1420 och beslut 2017/1426, i den del dessa rättsakter rör sökanden. I yttrande som inkom till tribunalens kansli den 27 oktober 2017 meddelade rådet att det noterade denna justering. Vad gäller domen från Cour d'appel de Bruxelles (Appellationsdomstolen i Bryssel) som sökanden gett in, har rådet gjort gällande att den inte innebär att kvalificeringen av sökanden som terroristorganisation ska ifrågasättas. För det första, medges i domen att den omständigheten att PKK inte kvalificeras som terroristorganisation beror på vissa specifika drag i belgisk straffrätt. För det andra betonas i domen från Cour d'appel de Bruxelles (Appellationsdomstolen i Bryssel) att våldshandlingar hade begåtts i den konflikt mellan sökanden och de turkiska myndigheterna som pågick sedan slutet av vapenvilan år 2015. För det tredje, fann Cour d'appel de Bruxelles (Appellationsdomstolen i Bryssel) i sin dom att det inte var möjligt att med säkerhet dra slutsatsen att TAKs handlingar kunde tillskrivas PKK på grundval av handlingarna i målet, men i domen nämns ett tyskt domstolsavgörande där motsatt slutsats drogs.
- 34 På förslag av tredje avdelningen beslutade tribunalen, med tillämpning av artikel 28 i rättegångsreglerna, att hänskjuta målet till en avdelning i utökad sammansättning.
- 35 På förslag av referenten beslutade tribunalen att inleda den muntliga delen av förfarandet.
- 36 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 16 april 2018. I detta sammanhang erinrade sökanden om sin ståndpunkt vad gäller relevansen av internationell humanitär rätt vid tolkningen av begreppet terroristhandling, men meddelade samtidigt tribunalen att den beslutat att frånfalla den första grunden, vilket antecknades i förhandlingsprotokollet. Efter förhandlingen avslutades den muntliga delen av förfarandet och överläggningen i målet inleddes.

Parternas yrkanden

- 37 Efter justering av talan har sökanden yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara, i den del de rör sökanden, genomförandeförordningarna nr 125/2014, nr 790/2014, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 och 2017/1420, besluten 2015/521, 2015/1334 och 2017/1426 samt deras åtföljande motivering (nedan kallade de angripna rättsakterna),
 - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.
- 38 Rådet har, med stöd av kommissionen och Förenade kungariket, yrkat att tribunalen ska
- ogilla sökandens talan i dess helhet,
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning i sak

- 39 Sökanden har anfört åtta grunder till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring av de angripna rättsakterna. Den första grunden, som sökanden fränföll under förhandlingen, avser ett åsidosättande av krigets lagar. Sökanden har särskilt gjort gällande att gemensam ståndpunkt 2001/931 strider mot internationell humanitär rätt såtillvida att den avser handlingar som, i samband med en väpnad konflikt som inte är av internationell karaktär, inte utgör krigsförbrytelser och är tillåtna enligt krigets lagar. Den andra grunden avser åsidosättande av artikel 1.3 i gemensam ståndpunkt 2001/931 i det att PKK kvalificeras som terroristgrupp. Såvitt avser den tredje grunden har sökanden gjort gällande ett åsidosättande av artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931, i det att de angripna rättsakterna inte grundar sig på ett beslut av en behörig nationell myndighet. De angripna rättsakterna ska ogiltigförklaras bland annat på grund av att de delvis är baserade på beslut från tredjeländer. Den fjärde grunden avser åsidosättande av artikel 51 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eftersom de angripna rättsakterna delvis grundar sig på uppgifter som erhållits genom tortyr eller misshandel. Genom den femte grunden har sökanden gjort gällande ett åsidosättande av artikel 1.6 i gemensam ståndpunkt 2001/931, såtillvida som rådet inte gjorde en adekvat översyn av beslutet att uppta PKK i de omtvistade förteckningarna. Den sjätte grunden avser åsidosättande av principerna om proportionalitet och subsidiaritet. Såvitt avser den sjunde grunden har sökanden gjort gällande att motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF har åsidosatts. Den åttonde grunden avser åsidosättande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd.
- 40 Tribunalen finner det lämpligt att först pröva den sjunde grunden.

Den sjunde grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

- 41 Genom den sjunde grunden har sökanden gjort gällande att rådet åsidosatt sin motiveringsskyldighet genom att inte ange de verkliga och specifika skälen till att rådet beslutade, efter översyn, att behålla PKK i de omtvistade förteckningarna. I synnerhet har sökanden gjort gällande att rådet inte har förklarat varför de nationella beslut som låg till grund för beslutet att behålla PKK i de omtvistade förteckningarna utgjorde beslut av en behörig myndighet i den mening som avses i artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931. Enligt sökanden angav rådet inte de skäl som låg till grund för dessa beslut. Vidare undersökte inte rådet huruvida de incidenter som de nationella myndigheterna baserade sina beslut på kunde anses utgöra terroristhandlingar i den mening som avses i gemensam ståndpunkt 2001/931 och inte heller angav rådet varför dessa beslut räckte för att motivera att PKK

även i fortsättningen skulle vara föremål för restriktiva åtgärder. Vad vidare gäller besluten om kvalificering som FTO och som SDGT undersökte inte rådet huruvida Förenta staterna hade effektiva processrättsliga skyddsregler.

- 42 Rådet har bestritt dessa argument och anser att motiveringen i de angripna rättsakterna, betraktad tillsammans med desamma, är tillräcklig för att rådet ska anses ha uppfyllt sin motiveringsskyldighet. I synnerhet äger skälen för det ursprungliga beslutet att uppta sökanden i de omtvistade förteckningarna fortfarande giltighet. Vad gäller beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister, har rådet åberopat domen av den 23 oktober 2008, *People's Mojahedin Organization of Iran/rådet* (T-256/07, EU:T:2008:461), som rörde samma beslut. I den domen fann tribunalen att rådet hade uppfyllt sin motiveringsskyldighet genom att hänvisa till nämnda beslut och till en rad händelser som kvalificerats som terroristhandlingar. Beträffande besluten om kvalificering som FTO och som SDGT har rådet bland annat gjort gällande att uppgifterna i motiveringen är tillräckligt exakta för att sökanden skulle kunna tillgripa rättsmedel vid behöriga nationella myndigheter och att den framlagda bevisningen uppfyller kraven vad gäller motivering såsom dessa angetts i dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), och dom av den 26 juli 2017, rådet/Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584).
- 43 I detta avseende erinrar tribunalen om att skyldigheten att motivera ett beslut som går någon emot, såsom den föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 41.2 c i stadgan om de grundläggande rättigheterna följer av principen om rätt till försvar och syftar till att dels ge den som berörs av en sådan rättsakt tillräckliga upplysningar för att kunna bedöma om den är välgrundad eller om den eventuellt är behäftad med ett fel som gör att dess giltighet kan ifrågasättas vid unionsdomstolen, dels göra det möjligt för unionsdomstolen att pröva rättsaktens giltighet (se dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), punkt 29 och där angiven rättspraxis, och dom av den 28 maj 2013, *Trabelsi m.fl./rådet*, T-187/11, EU:T:2013:273, punkt 66 och där angiven rättspraxis).
- 44 Således måste motiveringen till en sådan rättsakt, under alla omständigheter, redogöra för de omständigheter och rättsliga överväganden som är av väsentlig betydelse för rättsaktens systematik (se dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 30 och där angiven rättspraxis).
- 45 Enligt fast rättspraxis ska således såväl motiveringen av ett initialt beslut om frysning av tillgångar som motiveringen av påföljande beslut behandla inte bara de legala förutsättningarna för tillämpningen av gemensam ståndpunkt 2001/931 och förordning nr 2580/2001, utan även de specifika och konkreta skäl som föranlett rådet att inom ramen för sitt utrymme för skönsmässig bedömning anse att den berörda personen ska bli föremål för en åtgärd innebärande frysning av tillgångar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 november 2012, rådet/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, punkt 52, dom av den 16 oktober 2014, LTTE/rådet, T-208/11 och T-508/11, EU:T:2014:885, punkt 162, och dom av den 25 mars 2015, *Central Bank of Iran/rådet*, T-563/12, EU:T:2015:187, punkt 55).
- 46 Om inte tvingande skäl hänförliga till unionens eller dess medlemsstaters säkerhet eller internationella förbindelser utgör hinder för att vissa uppgifter lämnas till de berörda, är rådet följaktligen skyldigt att underrätta en person eller en enhet som blir föremål för restriktiva åtgärder om de specifika och konkreta skälen till att rådet anser att dessa åtgärder måste vidtas. Rådet ska sålunda ange de faktiska och rättsliga omständigheter som utgör den rättsliga grunden för de aktuella åtgärderna samt de överväganden som föranlett rådet att vidta dem (dom av den 9 juli 2009, *Melli Bank/rådet*, T-246/08 och T-332/08, EU:T:2009:266, punkt 144).
- 47 Motiveringen ska dessutom vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet och till det sammanhang i vilket den antagits. Frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälen och det intresse av att få förklaringar som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha (dom av den 12 december 2006, *Organisation des Modjahedines du*

peuple d'Iran/rådet, T-228/02, EU:T:2006:384, punkt 141, se även dom av den 16 oktober 2014, LTTE/rådet, T-208/11 och T-508/11, EU:T:2014:885, punkt 159 och där angiven rättspraxis). Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av ett beslut är tillräcklig inte ska ske endast utifrån motiveringens lydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området. En rättsakt som går någon emot ska anses vara tillräckligt motiverad om den har tillkommit i ett sammanhang som är känt för den berörde, så att denne har möjlighet att förstå innebörden av den åtgärd som vidtas gentemot honom eller henne (dom av den 16 november 2011, Bank Melli Iran/rådet, C-548/09 P, EU:C:2011:735, punkt 82).

- 48 Denna motiveringsskyldighet utgör en grundläggande princip i unionsrätten från vilken undantag endast får göras på grund av tvingande hänsyn. Den berörde ska därför i princip underrättas om skälen för beslutet samtidigt som denne underrättas om antagandet av den rättsakt som går vederbörande emot. En bristfällig motivering kan inte rättas till genom att den berörde underrättas om skälen för rättsakten under förfarandet vid unionsdomstolen (dom av den 7 december 2011, HTTS/rådet, T-562/10, EU:T:2011:716, punkt 32).
- 49 När det gäller beslut att bibehålla restriktiva åtgärder mot en person eller en enhet ska unionsdomstolen följaktligen i synnerhet avgöra, för det första, huruvida motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF har uppfyllts – och därmed huruvida de anförda skälen är tillräckligt exakta och konkreta – samt, för det andra, huruvida dessa skäl styrks av bevisning (se dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 70 och där angiven rättspraxis).
- 50 Det ska i detta sammanhang påpekas att den berörda personen eller enheten, inom ramen för en talan mot beslutet att behålla vederbörande i den omtvistade förteckningen, kan bestrida samtliga omständigheter som rådet har hänvisat till för att styrka att risken för att denna person eller enhet deltar i terroristverksamhet kvarstår, oavsett om dessa omständigheter härrör från ett nationellt beslut som antagits av en behörig myndighet eller från andra källor. Vid ett sådant bestridande ankommer det på rådet att visa att det finns stöd för de omständigheter som läggs den berörda personen eller enheten till last, och på unionsdomstolen att kontrollera att dessa omständigheter är materiellt riktiga (se dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 71 och där angiven rättspraxis).
- 51 Det ska erinras om att artikel 1 i gemensam ståndpunkt 2001/931 gör åtskillnad mellan ett initialt beslut att uppta en person eller enhet i den omtvistade förteckningen, vilket avses i artikel 1.4, och ett beslut att behålla namnet på en person eller enhet som redan tagits upp i förteckningen, vilket avses i artikel 1.6 (dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 58).
- 52 Enligt rättspraxis är dessutom den avgörande frågan vid prövningen av om en person eller enhet ska kvarstå i den omtvistade förteckningen huruvida de faktiska omständigheterna, sedan personen eller enheten upptogs i nämnda förteckning eller sedan den senaste översynen, har förändrats så att det inte längre finns fog för samma slutsats avseende denna persons eller enhets inblandning i terroristverksamhet (dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 46). Av denna rättspraxis följer att rådet, inom ramen för en översyn enligt artikel 1.6 i gemensam ståndpunkt 2001/931, får låta den berörda personen eller enheten kvarstå i den omtvistade förteckningen, för det fall rådet finner att den risk för att den berörda personen eller enheten deltar i terroristverksamhet som motiverade det ursprungliga upptagandet i förteckningen fortfarande föreligger. Ett beslut att en person eller enhet ska kvarstå i den omtvistade förteckningen utgör således, i allt väsentligt, en förlängning av det ursprungliga upptagandet däri (dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 51).
- 53 För det fall att enbart den omständigheten att det nationella beslut som låg till grund för det ursprungliga uppförandet i den omtvistade förteckningen fortfarande är i kraft, med beaktande av den tid som förflutit och med hänsyn till utvecklingen av omständigheterna i fallet, inte längre möjliggör slutsatsen att det fortfarande finns risk för att den berörda personen eller enheten deltar i

terroristverksamhet, är rådet skyldigt att lägga en aktualiserad bedömning av situationen till grund för beslutet att behålla denna person eller enhet i nämnda förteckning, och därvid beakta nyare faktiska omständigheter som visar att nyssnämnda risk kvarstår (dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 54).

- 54 Det är mot bakgrund av dessa principer som tribunalen ska pröva huruvida de angripna rättsakternas motivering är tillräcklig.
- 55 I förevarande fall kan det konstateras att motiveringen till genomförandeförordningarna nr 125/2014 och nr 790/2014 skiljer sig i fråga om struktur och innehåll, från motiveringen till förordningarna 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 och 2017/1420 samt besluten 2015/521, 2015/1334 och 2017/1426. Mot bakgrund av dessa skillnader är det lämpligt att undersöka dessa båda grupper av angripna rättsakter separat.

Genomförandeförordningarna nr 125/2014 och nr 790/2014

- 56 Genomförandeförordningarna nr 125/2014 och nr 790/2014 har en identisk motivering som är uppbyggd på följande sätt.
- 57 För det första gjorde rådet en sammanfattning av PKK:s verksamhet sedan bildandet år 1978. Enligt rådet har PKK sedan år 1984 begått ett stort antal terroristhandlingar och dessa angrepp har fortsatt trots de vapenvilor som ensidigt utlysts av PKK sedan år 2009. Rådet räknade därefter upp 69 incidenter mellan den 14 november 2003 och den 19 oktober 2011, som tillskrevs PKK och som rådet kvalificerade som terroristhandlingar i den mening som avses i artikel 1.3 i gemensam standpunkt 2001/931.
- 58 För det andra angav rådet att PKK omfattades av det beslut av Förenade kungarikets inrikesminister, som antogs den 29 mars 2001, i syfte att förbjuda PKK enligt Förenade kungarikets antiterrorismlagstiftning av år 2000 och angav att detta beslut skulle anses utgöra ett beslut av en behörig myndighet i den mening som avses i artikel 1.4 i gemensam standpunkt 2001/931. Rådet angav även att nämnda beslut har varit föremål för regelbunden översyn av en administrativ kommitté och att det fortfarande är i kraft.
- 59 För det tredje påpekade rådet att de amerikanska myndigheterna har kvalificerat PKK dels som FTO enligt section 219 i den amerikanska lagen om invandring och nationalitet, dels som SDGT med stöd av presidentdekret nr 13224. Rådet angav att dessa beslut skulle anses utgöra beslut av en behörig myndighet i den mening som avses i artikel 1.4 i gemensam standpunkt 2001/931. Rådet angav även att det är möjligt att angripa dessa beslut vid domstol i Förenta staterna och att besluten fortfarande är i kraft.
- 60 Slutligen noterade rådet att PKK har varit föremål för ett antal domar av statssäkerhetsdomstolar i Republiken Turkiet.
- 61 Av det ovanstående framgår att rådet grundade sitt beslut att behålla sökanden i de omtvistade förteckningarna, dels på den omständigheten att de beslut som ansetts utgöra beslut av behöriga myndigheter i den mening som avses i artikel 1.4 i gemensam standpunkt 2001/931 fortfarande är i kraft, dels på sin egen bedömning vad gäller en rad incidenter som tillskrivits PKK och som kvalificerats som terroristhandlingar i den mening som avses i artikel 1.3 i gemensam standpunkt 2001/931.

62 Tribunalen ska inledningsvis pröva om rådet har gett en tillräcklig motivering av sin bedömning av arten av de beslut som rådet grundat sig på och därefter ta ställning till huruvida rådet i tillräcklig utsträckning har angett de specifika och konkreta skälen till att det ansett att sökanden borde kvarstå i de omtvistade förteckningarna.

– *Huruvida det rör sig om beslut av behöriga myndigheter i den mening som avses i artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931*

63 Tribunalen konstaterar för det första att rådet uttryckligen medgav i svaromålet att varken uppräkningsen av incidenter som kvalificerats som terroristhandlingar eller avgörandena från Republiken Turkiets statssäkerhetsdomstolar utgör beslut av en behörig myndighet i den mening som avses i artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931 (punkterna 56 och 119 i svaromålet).

64 Vad för det andra gäller besluten om kvalificering som FTO och som SDGT, framgår det, i motsats till vad sökanden har gjort gällande, av rättspraxis att begreppet behörig myndighet i den mening som avses i artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931, inte är begränsat till att endast avse medlemsstaternas myndigheter, utan kan även, i princip, omfatta myndigheter i tredjeländer (dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 22).

65 Det framgår emellertid även av domstolens praxis att det åligger rådet att förvissa sig om att ett beslut från en myndighet i tredjeland har antagits med iakttagande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd innan rådet lägger det beslutet till grund för sitt eget beslut (dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 24). Rådet är således skyldigt att, i motiveringen till beslut om frysning av tillgångar, tillhandahålla uppgifter som visar att rådet förvissat sig om att dessa rättigheter har iakttagits (dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 31). Det är i detta avseende tillräckligt att rådet, i motiveringen till ett beslut om frysning av tillgångar, kortfattat anger skälen till att det anser att det beslut från tredjeland som rådet har för avsikt att lägga till grund för sitt eget beslut har antagits med iakttagande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd (dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 33).

66 Det kan emellertid konstateras att det inte i motiveringen till genomförandeförordningarna nr 125/2014 och nr 790/2014 finns några uppgifter som visar att rådet faktiskt hade förvissat sig om att besluten om kvalificering som FTO och som SDGT hade antagits med iakttagande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd innan rådet lade det beslutet till grund för sitt eget beslut. Rådet kan således inte, som i förevarande fall, begränsa sig till att teoretiskt konstatera, utan att ge närmare upplysningar angående de aktuella förfarandena, att beslutet om kvalificering som FTO kan bli föremål för rättsmedel vid domstol enligt amerikansk rätt medan beslutet om kvalificering som SDGT kan bli föremål för administrativa rättsmedel liksom rättsmedel vid domstol enligt amerikansk rätt. Det är således inte möjligt att utifrån motiveringen fastställa huruvida rådet har fullgjort den kontrollskyldighet som ålåg det i detta avseende.

67 Motiveringen till genomförandeförordningarna nr 125/2014 och nr 790/2014 innehåller inte heller några uppgifter om skälen till varför rådet ansåg att besluten om kvalificering som FTO och som SDGT utgör beslut av en behörig myndighet i den mening som avses i artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931. I motiveringen anges således inte varför besluten om kvalificering som FTO och som SDGT kan anses utgöra "inledande av undersökningar eller rättsliga åtgärder i fråga om en terroristhandling, försök att begå, delta i eller underlätta en sådan handling, grundat på bevis eller allvarliga och trovärdiga indicier eller en dom för sådana handlingar" i den mening som avses i gemensam ståndpunkt 2001/931. Inte heller innehåller motiveringen någon som helst uppgift om att rådet faktiskt har undersökt huruvida de konkreta omständigheter som de amerikanska myndigheterna

grundade sig på skulle anses utgöra en terroristhandling i den mening som avses i artikel 1.3 i gemensam ståndpunkt 2001/931. Det är således inte möjligt att utifrån motiveringen fastställa huruvida rådet har fullgjort den kontrollskyldighet som ålåg det i detta avseende.

- 68 Vad för det tredje gäller beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister konstaterar tribunalen att rådet inte alls har angett skälen till att det ansåg att nämnda beslut utgjorde ett beslut av en behörig myndighet i den mening som avses i artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931. I synnerhet innehåller motiveringen till genomförandeförordningarna nr 125/2014 och nr 790/2014 inte någon redogörelse för de skäl som låg till grund för beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister och inte heller någon uppgift om att rådet verkligen har undersökt huruvida de konkreta omständigheter som de amerikanska myndigheterna grundade sig på skulle anses utgöra en terroristhandling i den mening som avses i artikel 1.3 i gemensam ståndpunkt 2001/931. Dom av den 23 oktober 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/rådet (T-256/07, EU:T:2008:461), som rådet hänvisade till i svaromålet saknar i det avseendet relevans i förevarande mål, sökanden i det målet hade inte bestritt att beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister utgjorde ett beslut av en behörig nationell myndighet i den mening som avses i artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931.

– *De specifika och konkreta skälen till beslutet att behålla sökanden i de omtvistade förteckningarna*

- 69 Även om det ansågs att rådet hade fullgjort sin motiveringsskyldighet vad gäller förekomsten av åtminstone ett beslut av en behörig nationell myndighet i den mening som avses i artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931 ska det under alla omständigheter erinras om att för det fall att den omständigheten att det nationella beslut som låg till grund för det ursprungliga upptagandet i den omtvistade förteckningen fortfarande är i kraft, mot bakgrund av den tid som förflutit och med hänsyn till utvecklingen av omständigheterna i fallet, inte i sig längre möjliggör slutsatsen att det fortfarande finns risk för att den berörda personen eller enheten deltar i terroristverksamhet, är rådet skyldigt att lägga en aktualiserad bedömning av situationen till grund för beslutet att behålla denna person eller enhet i nämnda förteckning, och därvid beakta nyare faktiska omständigheter som visar att nämnda risk kvarstår (dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 54 och där angiven rättspraxis).
- 70 I förevarande fall har lång tid förflutit mellan antagandet av de beslut som låg till grund för det första upptagandet av sökandens namn i de omtvistade förteckningarna och antagandet av genomförandeförordningarna nr 125/2014 och nr 790/2014 samt mellan det ursprungliga upptagandet av sökandens namn i de omtvistade förteckningarna och antagandet av dessa rättsakter. Beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister antogs nämligen år 2001, beslutet att kvalificera PKK som FTO år 1997, beslutet att kvalificera PKK som SDGT år 2001, det första beslutet att uppta PKK i de omtvistade förteckningarna år 2002, medan genomförandeförordningarna nr 125/2014 och nr 790/2014 antogs år 2014. En så lång tidsperiod, mer än tio år, utgör i sig en omständighet som motiverar att den bedömning som gjordes i beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister och besluten om kvalificering som FTO och som SDGT inte längre räckte för att bedöma huruvida det vid tidpunkten för antagandet av dessa rättsakter fortfarande fanns risk för att sökanden skulle delta i terroristverksamhet.
- 71 Såsom rådet har nämnt i motiveringen till genomförandeförordningarna nr 125/2014 och nr 790/2014, har sökanden dessutom ensidigt utlyst vapenvila vid ett antal tillfällen sedan år 2009. Även om det inte nämns i motiveringen till genomförandeförordningarna nr 125/2014 och nr 790/2014 har sökanden vidare helt korrekt påpekat att fredssamtal har ägt rum mellan PKK och den turkiska regeringen under åren 2012 och 2013. I synnerhet värdade Abdullah Öcalan om fred den 21 mars 2013. I ett pressmeddelande av den 21 mars 2013 gjorde unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, och kommissionsledamoten med ansvar för utvidgning och grannskapspolitik, Štefan Füle, ett gemensamt uttalande där de välkomnade Abdullah Öcalans

uppmaning till PKK att lägga ned vapnen och dra sig tillbaka bortom Turkiets gränser, och hans uppmuntran till alla parter att outtröttligt verka för fred och välstånd för alla turkiska medborgare och ge fullt stöd till fredsprocessen.

- 72 Rådet var därmed skyldigt att lägga nyare omständigheter som visade att risken för att PKK deltog i terroristverksamhet kvarstod till grund för beslutet att behålla sökanden i de omtvistade förteckningarna. Följaktligen finner tribunalen att beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister liksom besluten om kvalificering som FTO och som SDGT – även om de fortfarande var i kraft – inte i sig utgjorde tillräcklig grund för att anta genomförandeförordningarna nr 125/2014 och nr 790/2014, i den del de avser sökanden.
- 73 Visserligen grundade sig rådet i motiveringen till genomförandeförordningarna nr 125/2014 och nr 790/2014 även på den omständigheten att grupper som var lierade med PKK utförde terroristattacker trots de ensidiga vapenvilor som nämnts i punkt 71 ovan, och på en lista över 69 incidenter, som ansetts utgöra terroristhandlingar och som tillskrivits PKK, vilka inträffat efter antagandet av beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister och besluten om kvalificering som FTO och som SDGT. Det framgår inte av handlingarna i målet att uppgifter om att dessa incidenter inträffat härrör från beslut av behöriga myndigheter i medlemsstaterna.
- 74 I detta avseende konstaterar tribunalen för det första att det framgår av rättspraxis att även om artikel 1.6 i gemensam ståndpunkt 2001/931 kräver att rådet minst en gång var sjätte månad gör en "översyn", för att försäkra sig om att det fortsättningsvis är berättigat att "behålla" en person eller enhet som redan uppförts i den omtvistade förteckningen med stöd av ett nationellt beslut antaget av en behörig myndighet, kräver denna bestämmelse emellertid inte att varje ny omständighet rådet anfört för att motivera beslutet att behålla den berörda personen eller enheten i den omtvistade förteckningen har varit föremål för ett nationellt beslut som antagits av en behörig myndighet vid en senare tidpunkt än det beslut som utgjorde grund för det ursprungliga upptagandet i förteckningen (dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 62).
- 75 För det andra framgår det likaså av rättspraxis att den berörda personen eller enheten, inom ramen för en talan mot beslutet att behålla vederbörande i den omtvistade förteckningen, kan bestrida samtliga omständigheter rådet har åberopat för att styrka att risken för att denna person eller enhet deltar i terroristverksamhet kvarstår, oavsett om dessa omständigheter härrör från ett nationellt beslut som antagits av en behörig myndighet eller från andra källor. Vid ett sådant bestridande ankommer det på rådet att visa att det finns stöd för de omständigheter som läggs den berörda personen eller enheten till last, och på unionsdomstolen att kontrollera att dessa omständigheter är materiellt riktiga (se dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 71 och där angiven rättspraxis).
- 76 I förevarande fall fanns det, i motsats till vad sökanden har hävdad, således inget som hindrade att rådet grundade sig på uppgifter som inte härrörde från beslut av en behörig myndighet i den mening som avses i artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931 för att hålla sökanden ansvarig för incidenter och att kvalificera dessa som terroristhandlingar i syfte att motivera beslutet att behålla sökanden i de omtvistade förteckningarna.
- 77 I den del som sökanden i förevarande mål vad gäller vissa av dessa incidenter har bestritt att de verkligen har ägt rum och vad gäller andra att de kan tillskrivas PKK eller ifrågasatt de omständigheter under vilka de inträffat ankommer det emellertid på rådet att visa att det finns stöd för de omständigheter som läggs sökanden till last och på tribunalen att kontrollera att omständigheterna är materiellt riktiga, i enlighet med den rättspraxis som nämnts ovan i punkt 75.
- 78 De begränsade uppgifterna i motiveringen gör det inte möjligt för tribunalen att utöva sin prövningsrätt i fråga om de incidenter som sökanden har bestritt. Tribunalen konstaterar nämligen, i likhet med vad sökanden har anfört, att motiveringen till genomförandeförordningarna nr 125/2014

och nr 790/2014 inte innehåller några uppgifter om de omständigheter som rådet lade till grund för slutsatsen att de aktuella incidenterna är styrkta, kan tillskrivas sökanden och uppfyller samtliga kriterier i artikel 1.3 i gemensam ståndpunkt 2001/931.

- 79 Vad gäller de incidenter i fråga om vilka sökanden inte har bestritt vare sig att de har inträffat eller att de kan tillskrivas PKK kan det konstateras att de ägde rum före de fredsförhandlingar som nämnts i punkt 71 ovan och kan således inte avhjälpa den brist i motiveringen som påpekats i punkt 72 ovan.

– *Slutsats*

- 80 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att rådet inte har anfört tillräckliga skäl, i den motivering som åtföljde genomförandeförordningarna nr 125/2014 och nr 790/2014, av sin bedömning vad gäller förekomsten av ett eller flera beslut av behöriga myndigheter i den mening som avses i artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931, och inte heller i tillräcklig omfattning har angett de specifika och konkreta skälen för att behålla sökanden i de omtvistade förteckningarna. Det ska därför anses att genomförandeförordningarna nr 125/2014 och nr 790/2014 är otillräckligt motiverade.

Genomförandeförordningarna 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 och 2017/1420 samt besluten 2015/521, 2015/1334 och 2017/1426

- 81 Inledningsvis bör det noteras att genomförandeförordningarna 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 och 2017/1420 samt besluten 2015/521, 2015/1334 och 2017/1426 har en identisk motivering som är uppbyggd på följande sätt.
- 82 I motiveringen angav rådet för det första att det grundade sig på förekomsten av beslut som det ansett utgöra beslut av en behörig myndighet i den mening som avses i artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931, närmare bestämt beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister, kompletterat genom beslutet av den 14 juli 2006, besluten om kvalificering som FTO och som SDGT samt de franska domstolsavgörandena. Rådet angav därvidlag att det hade granskat de faktiska omständigheter som låg till grund för dessa beslut och funnit att dessa omständigheter verkligen omfattades av begreppen "terroristhandlingar" respektive "personer, grupper och enheter som deltar i terroristhandlingar" i den mening som avses i artikel 1.2 och 1.3 i gemensam ståndpunkt 2001/931 (punkterna 1–7 i motiveringen).
- 83 Därefter påpekade rådet att de ovannämnda besluten av behöriga myndigheter fortfarande var i kraft. Dessutom angav rådet att det undersökt huruvida det hade tillgång till uppgifter som talade för att PKK skulle strykas från de omtvistade förteckningarna och uppgav att det inte hade funnit några sådana uppgifter. Det anser också att skälen för uppförandet av PKK på de omtvistade förteckningarna fortfarande äger giltighet (punkterna 8–10 i motiveringen).
- 84 På grundval av det ovanstående drog rådet slutsatsen att PKK borde kvarstå i de omtvistade förteckningarna (punkt 11 i motiveringen).
- 85 Som bilaga till motiveringen fanns även en detaljerad redogörelse för vart och ett av de beslut av behöriga myndigheter som nämnts i punkt 82 ovan, inklusive en definition av begreppet terrorism enligt nationell rätt, en redogörelse för tillämpliga nationella administrativa och rättsliga förfaranden, en sammanfattning av bakgrunden till det aktuella nationella beslutet och vilka åtgärder som vidtagits med anledning av detta, en sammanfattning av de behöriga myndigheternas slutsatser angående sökanden, en redogörelse för de omständigheter som låg till grund för nämnda behöriga myndigheters bedömning och konstaterandet att dessa omständigheter utgjorde terroristhandlingar i den mening som avses i artikel 1.3 i gemensam ståndpunkt 2001/931.

- 86 Vad för det första gäller bilaga A till motiveringen till beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister angav rådet i den bilagan bland annat att nämnda beslut antogs år 2001 av det skälet att Förenade kungarikets inrikesminister vid den tiden hade anledning att tro att PKK hade utfört och deltagit i terroristhandlingar i den mening som avses i artikel 1.2 i gemensam ståndpunkt 2001/931 (punkterna 3, 4 och 16). I det avseendet angav rådet att terroristhandlingarna i fråga omfattade terroristattacker som tillskrivits PKK sedan år 1984 och att PKK bedrev en terrorkampanj riktad mot västerländska intressen och investeringar i början av 1990-talet i syfte att öka trycket på den turkiska regeringen. Även om PKK verkade ha gett upp denna kampanj mellan åren 1995 och 1999 hade organisationen, enligt rådet, fortsatt att hota turistorter i Turkiet. Rådet angav att det ansåg att dessa omständigheter ska anses falla under de syften som anges i artikel 1.3 första stycket leden i och ii i gemensam ståndpunkt 2001/931 och de våldshandlingar som räknas upp i artikel 1.3 första stycket led iii a, c, d, f, g och i) i gemensam ståndpunkt 2001/931 (punkt 16).
- 87 Rådet påpekade även att Förenade kungarikets inrikesminister, den 3 december 2014, beslutade att avslå en begäran om upphävande av förbudet mot PKK och att upprätthålla det. I detta avseende angav rådet att Förenade kungarikets inrikesminister, på grundval av tillgängliga bevis, hade grundad anledning att tro att PKK fortfarande deltog i terroristhandlingar eftersom organisationen hade utfört och deltagit i terroristhandlingar i den mening som avses i artikel 1.2 i gemensam ståndpunkt 2001/931. Rådet angav sålunda att Förenade kungarikets inrikesminister bland annat grundade sig på den omständigheten att PKK utförde tre separata attacker under maj 2014 – varav en den 13 maj 2014 där två soldater skadades på byggarbetsplatsen för en framskjuten militärpostering i Tunceli (Turkiet) – liksom det faktum att PKK i augusti 2014 attackerade ett kraftverk och kidnappade tre kinesiska ingenjörer (punkt 17). Rådet påpekade även att PKK, i oktober 2014, varnade för att den bräckliga fredsprocess som PKK deltog i skulle bryta samman om Republiken Turkiet inte ingrep mot gruppen Islamiska staten (punkt 18).
- 88 Slutligen angav rådet att de omständigheter som beskrivits i punkterna 86 och 87 ovan motsvarar de syften som anges i artikel 1.3 första stycket leden i och ii i gemensam ståndpunkt 2001/931 och de terroristhandlingar som anges i artikel 1.3 första stycket led iii a, c, d, f, g, h och i) i gemensam ståndpunkt 2001/931 (punkt 19).
- 89 Vad för det andra gäller bilaga B till motiveringen angående de franska domstolsavgörandena, angav rådet i den bilagan bland annat att tribunal de grande instance de Paris (Förstainstansdomstolen i Paris) den 2 november 2011 hade meddelat en fällande dom mot sammanslutningen CCK Ahmet Kaya för deltagande i en kriminell organisation i syfte att förbereda en terroristhandling och för finansiering av terroristverksamhet. Rådet angav dels att denna dom fastställdes av cour d'appel de Paris (Appellationsdomstolen i Paris) i dom av den 23 april 2013 och, efter överklagande, av Cour de cassation i dom av den 21 maj 2014, dels att dessa tre domstolar i sina respektive domar hade funnit att sammanslutningen CCK Ahmet Kaya var PKK:s lagliga gren i Frankrike (punkterna 11–14, 20 och 21). Dessutom påpekade rådet att tribunal de grande instance de Paris (Förstainstansdomstolen i Paris) och cour d'appel de Paris (Appellationsdomstolen i Paris) ansåg att PKK kunde anses utgöra en "terroristorganisation". I detta sammanhang noterade rådet att cour d'appel de Paris (Appellationsdomstolen i Paris) hade grundat sitt avgörande bland annat på en rad attacker i Turkiet under åren 2005 och 2006 som direkt tillskrivits PKK eller TAK, vilken borde betraktas som den väpnade grenen av PKK, samt på en rad mordbränder molotovcocktailattentat i Frankrike och i Tyskland år 2007 (punkterna 15–19). Rådet angav sammanfattningsvis att de terroristhandlingar som de franska domstolarna tillskrivit PKK omfattas av tillämpningsområdet för artikel 1.3 första stycket led i, artikel 1.3 första stycket led ii och artikel 1.3 första stycket led iii a och b i gemensam ståndpunkt 2001/931 (punkt 22).
- 90 Vad för det tredje gäller bilaga C till motiveringen rörande besluten om kvalificering som FTO och som SDGT, angav rådet i den bilagan bland annat att beslutet om kvalificering som FTO antogs den 8 oktober 1997 och att beslutet om kvalificering som SDGT antogs den 31 oktober 2001 (punkterna 3 och 4).

- 91 Rådet angav därefter att beslut om kvalificering som FTO automatiskt är föremål för översyn efter fem år av United States Secretary of State (Förenta staternas utrikesminister) om det inte i mellantiden har gjorts en ansökan om upphävande. Den berörda enheten kan även själv vartannat år begära att beslutet om kvalificering ska upphävas med stöd av bevis för att de omständigheter som låg till grund för beslutet om kvalificering som FTO har ändrats väsentligt. Förenta staternas utrikesminister och United States Congress (Förenta staternas kongress) får också på eget initiativ upphäva ett beslut om kvalificering som FTO. Den berörda enheten kan dessutom överklaga ett beslut om kvalificering som FTO till Circuit Court of Appeals for the District of Columbia (Appellationsdomstol i District of Columbia, Förenta staterna). Vad gäller besluten om kvalificering som SDGT, angav rådet att de inte är föremål för någon regelbunden översyn, men att de kan överklagas vid federala domstolar (punkterna 8–11). Rådet konstaterade dessutom att besluten att kvalificera sökanden som FTO och som SDGT inte har överklagats vid amerikanska domstolar och att inget rättsligt förfarande rörande besluten pågick (punkterna 11 och 12). Mot bakgrund av förfarandena för översyn och redogörelsen för tillgängliga rättsmedel fann rådet att gällande amerikansk lagstiftning säkerställer att rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd säkerställs (punkt 13).
- 92 Rådet noterade också att de amerikanska myndigheterna, vid antagandet av besluten om kvalificering som FTO och som SDGT, bland annat grundade sig på den omständigheten att attacker utförts av PKK. I detta avseende angav rådet att Förenta staternas utrikesministerium i sin årliga rapport om terrorism från år 2013 redovisade de konkreta skälen för att anta och bibehålla beslutet att kvalificera PKK som FTO, nämligen en attack mot en turkisk militärkonvoj den 22 augusti 2012 där fem soldater dödades och sju andra skadades, kidnappning av tre turkiska politiker under sommaren 2012, ett bombattentat den 4 november 2012 som utfördes i närheten av platsen för ett bröllop och som ledde till att två barn dödades, 26 personer skadades och flera kommersiella byggnader skadades, samt väpnade strider den 18 november 2012 varvid fem soldater dödades och en skadades. Rådet kom fram till slutsatsen att dessa incidenter motsvarar de syften som anges i artikel 1.3 första stycket leden i och ii, eller iii i gemensam ståndpunkt 2001/931 och de terroristhandlingar som anges i artikel 1.3 första stycket led iii a, b, c och f i gemensam ståndpunkt 2001/931 (punkterna 14–17).
- 93 Det följer av det ovan anförda att rådet grundat sitt beslut att behålla sökanden i de omtvistade förteckningarna dels på den omständigheten att de beslut som ansetts utgöra beslut av behöriga myndigheter i den mening som avses artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931 fortfarande är i kraft, dels på rådets egna bedömningar vad gäller frånvaron av omständigheter som talar för att PKK:s namn ska strykas från de omtvistade förteckningarna och den omständigheten att de skäl som legat till grund för upptagandet av PKK i de omtvistade förteckningarna fortfarande är relevanta.
- 94 Tribunalen finner det lämpligt att först pröva huruvida motiveringen beträffande de specifika och konkreta skälen till varför rådet bedömde att sökanden skulle kvarstå i de omtvistade förteckningarna är tillräcklig.
- 95 I det avseendet ska det inledningsvis erinras om för det fall att enbart den omständigheten att det nationella beslut som låg till grund för det ursprungliga uppförandet i den omtvistade förteckningen fortfarande är i kraft, med beaktande av den tid som förflutit och med hänsyn till utvecklingen av omständigheterna i fallet, inte längre leder till slutsatsen att risken för att den berörda personen eller enheten deltar i terroristverksamhet kvarstår, är rådet skyldigt att lägga en faktisk bedömning av situationen till grund för beslutet att låta denna person eller enhet kvarstå i nämnda förteckning, och därvid beakta nyare faktiska omständigheter som visar att nyssnämnda risk kvarstår (se dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 54 och där angiven rättspraxis).
- 96 I förevarande fall har en betydande tidsrymd förflutit mellan antagandet av de beslut som legat till grund för det första upptagandet av sökandens namn i de omtvistade förteckningarna och antagandet av de angripna rättsakter som anges i punkt 81 ovan samt mellan det ursprungliga upptagandet av sökandens namn i de omtvistade förteckningarna och antagandet av de angripna rättsakterna. Beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister antogs år 2001. Beslutet om kvalificering av PKK som FTO

antogs år 1997 och beslutet att kvalificera PKK som SDGT antogs år 2001. Det ursprungliga beslutet att uppta PKK i de omtvistade förteckningarna antogs år 2002. De angripna rättsakter som anges i punkt 81 ovan antogs däremot mellan den 26 mars 2015 och den 4 augusti 2017.

- 97 En så lång tidsperiod, mer än tio år, utgör i sig en omständighet som motiverar att det anses att den bedömning som gjordes i beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister och besluten om kvalificering som FTO och som SDGT inte längre räckte för att bedöma huruvida det vid tidpunkten för antagandet av dessa rättsakter fortfarande fanns risk för att sökanden skulle delta i terroristverksamhet. Rådet var därmed skyldigt att lägga nyare omständigheter – som visade att risken för att PKK deltog i terroristverksamhet kvarstod – till grund för beslutet att behålla sökanden i de omtvistade förteckningarna. Följaktligen finner tribunalen att beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister liksom besluten om kvalificering som FTO och som SDGT – även om de fortfarande var i kraft – inte i sig utgjorde tillräcklig grund för att anta de angripna rättsakter som anges i punkt 81 ovan, i den del de avser sökanden.
- 98 Det är visserligen riktigt att rådet, i motiveringen till de angripna rättsakter som anges i punkt 81 ovan, hänvisar till andra nyare omständigheter. Sålunda hänvisas till de franska domstolsavgörandena. Vidare nämns ett antal incidenter som tillskrivits PKK och som legat till grund för de behöriga myndigheternas beslut att anta eller vidmakthålla beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister och besluten om kvalificering som FTO och som SDGT. Rådet kvalificerade dessa incidenter som terroristhandlingar. Rådet angav vidare att det inte hade funnit något som talade för att sökandens namn skulle strykas från de omtvistade förteckningarna.
- 99 Det kan emellertid konstateras att rådet inte motiverade varför det ansåg att dessa omständigheter styrkte att det fortfarande fanns risk för att sökanden skulle delta i terroristverksamhet.
- 100 Vad för det första gäller de franska domstolsavgörandena konstaterar tribunalen att de visserligen meddelades mellan den 2 november 2011 och den 21 maj 2014 men att de bygger på omständigheter av betydligt äldre datum, av vilka de senaste inträffade omkring åtta till tio år innan de angripna rättsakter som anges i punkt 81 ovan antogs. En så lång tidsperiod utgör i sig en omständighet som motiverar att det anses att den bedömning som gjordes i de franska domstolsavgörandena inte längre räckte för att avgöra huruvida det vid tidpunkten för antagandet av dessa rättsakter fortfarande fanns risk för att sökanden skulle delta i terroristverksamhet.
- 101 Vidare var sökanden inte part i de domstolsförfaranden som utmynnade i domarna från tribunal de grande instance de Paris (Förstainstansdomstolen i Paris), cour d'appel de Paris (Appellationsdomstolen i Paris) och franska Cour de cassation (Högsta domstolen). Rådet angav visserligen i punkterna 13, 14 och 21 i bilaga B till motiveringen att sammanslutningen CCK Ahmet Kaya enligt dessa domar var PKK:s ”lagliga gren” i Frankrike. En sådan formulering är emellertid tvetydig, särskilt med beaktande av att sammanslutningen CCK Ahmet Kaya hade dömts för finansiering av terroristverksamhet för sitt stöd till PKK. När Cour de cassation (Högsta domstolen) avslutningsvis angav att sammanslutningen CCK Ahmet Kaya ”med full vetskap, genom sina organ eller företrädare – närmare bestämt de faktiska ledare som namngetts ovan och som handlade för sammanslutningens räkning – hade gett konkret logistiskt och finansiellt stöd till en organisation som kvalificerats som terroristorganisation” innebär det nämligen att den domstolen indirekt bekräftade att sammanslutningen CCK Ahmet Kaya och PKK borde betraktas som två separata enheter. Följaktligen har rådet inte tillräckligt motiverat varför det ansåg att de franska domstolsavgörandena kunde anses utgöra beslut som fattats av en behörig myndighet ”beträffande de personer, grupper eller enheter som avses” i den mening som avses i artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931.
- 102 Tribunalen finner därför att de franska domstolsavgörandena, även om de fortfarande är i kraft, inte i sig utgör en tillräcklig grund för de angripna rättsakter som anges ovan i punkt 81, i den del dessa gäller sökanden, och att de inte heller kan avhjälpa den brist i motiveringen som påpekats i punkt 97 ovan.

- 103 Vad för det andra gäller de incidenter som Förenade kungarikets inrikesminister grundade sig på i sitt beslut av den 3 december 2014 om avslag på ansökan om upphävande av förbudet mot PKK, konstaterar tribunalen att sökanden i sin inlägga om justering av talan av den 26 maj 2015, uttryckligen bestred både att PKK skulle hållas ansvarigt för dessa incidenter och att de lämnade upplysningarna räckte för att visa att dessa incidenter avser sådana syften som anges i artikel 1.3 första stycket leden i–iii i gemensam ståndpunkt 2001/931 och sådana våldshandlingar som avses i artikel 1.3 första stycket led iii a–k i gemensam ståndpunkt 2001/931.
- 104 Det framgår i detta avseende av rättspraxis att den berörda personen eller enheten, inom ramen för en talan mot beslutet att låta vederbörande kvarstå i den omtvistade förteckningen, kan bestrida samtliga omständigheter rådet har åberopat för att styrka att risken för att denna person eller enhet deltar i terroristverksamhet kvarstår, oavsett om dessa omständigheter härrör från ett nationellt beslut som antagits av en behörig myndighet eller från andra källor. Vid ett sådant bestridande ankommer det på rådet att visa att det finns stöd för de omständigheter som läggs den berörda personen eller enheten till last, och på unionsdomstolen att kontrollera att dessa omständigheter är materiellt riktiga (se dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 71 och där angiven rättspraxis).
- 105 I förevarande fall kan det konstateras att motiveringen av de angripna rättsakter som anges i punkt 81 ovan inte innehåller några uppgifter som visar att rådet faktiskt har gjort en bedömning av huruvida det finns stöd för de påstådda omständigheterna eller försökt visa att så är fallet. Rådet har inte heller under förfarandet lagt fram någon bevisning till styrkande av dessa omständigheter. Mot bakgrund av den rättspraxis som nämnts i punkt 104 ovan kan rådet inte endast, som i förevarande fall, begränsa sig till att upprepa de skäl som en behörig myndighet anfört för sitt beslut utan att själv ta ställning till huruvida det finns stöd för dem. Det är således inte möjligt att utifrån motiveringen av de angripna rättsakter som anges i punkt 81 ovan fastställa huruvida rådet har fullgjort den kontrollskyldighet som ålåg det i detta avseende och tribunalen kan inte heller kontrollera att de påstådda omständigheterna är materiellt riktiga.
- 106 Följaktligen finner tribunalen att den omständigheten att beslutet av Förenade kungarikets inrikesminister fastställdes, i december 2014, på grundval av incidenter i maj och augusti 2014 som PKK påstods ligga bakom inte kan avhjälpa den brist i motiveringen som påpekats i punkt 97 ovan.
- 107 Vad för det tredje gäller de incidenter som de amerikanska myndigheterna grundade sina beslut om kvalificering, och fortsatt kvalificering, som FTO och som SDGT, konstaterar tribunalen att sökanden i sin inlägga om justering av talan av den 26 maj 2015, uttryckligen bestred att de lämnade upplysningarna räckte för att visa att dessa incidenter avser sådana syften som anges i artikel 1.3 första stycket leden i–iii i gemensam ståndpunkt 2001/931 och sådana våldshandlingar som avses i artikel 1.3 första stycket led iii a–k i gemensam ståndpunkt 2001/931.
- 108 Det kan vidare konstateras att motiveringen av de angripna rättsakter som anges i punkt 81 ovan inte innehåller några uppgifter som visar att rådet faktiskt har gjort en bedömning av huruvida det finns stöd för de påstådda omständigheterna eller försökt visa att så är fallet. Rådet har inte heller under förfarandet lagt fram någon bevisning till styrkande av dessa omständigheter. Tvärtom är rådet inte i stånd att med säkerhet ange de specifika och konkreta skäl som ligger till grund för besluten om kvalificering som FTO och som SDGT. I synnerhet har rådet, vad gäller de årliga rapporterna om terrorism från Förenta staternas utrikesministerium, uttryckligen medgett i dupliken att ”även om dessa rapporter *kan* innehålla uppgifter som Förenta staterna har lagt till grund för ett beslut om kvalificering, eller fortsatt kvalificering, som FTO”, ”är detta dock inte nödvändigtvis fallet” (dupliken punkt 115).
- 109 Mot bakgrund av den rättspraxis som nämnts i punkt 104 ovan kan rådet inte endast, som i förevarande fall, begränsa sig till att upprepa de skäl som en behörig myndighet anfört för sitt beslut utan att själv ta ställning till huruvida det finns stöd för dem. Detta gäller särskilt som det aktuella beslutet inte har antagits av en behörig myndighet i en medlemsstat. Det är således inte möjligt att

utifrån motiveringen av de angripna rättsakter som anges i punkt 81 ovan fastställa huruvida rådet har fullgjort den kontrollskyldighet som ålåg det i detta avseende och tribunalen kan inte heller kontrollera att de påstådda omständigheterna är materiellt riktiga.

- 110 Vad, för det fjärde, gäller avsaknaden av omständigheter som talade för att sökandens namn skulle strykas från de omtvistade förteckningarna finner tribunalen att sökanden har tillsänt rådet vissa uppgifter som, enligt sökanden, talade för att PKK skulle strykas från de omtvistade förteckningarna, bland annat i sökandens skrivelse av den 6 mars 2015 som svar på skrivelsen där rådet underrättade sökanden om att det hade för avsikt att låta sökanden kvarstå i de omtvistade förteckningarna.
- 111 Av rättspraxis följer att när den berörda personen har yttrat sig med anledning av redogörelsen för skälen har den behöriga unionsmyndigheten en skyldighet att omsorgsfullt och opartiskt pröva de anförda skälen mot bakgrund av detta yttrande samt eventuell bifogad bevisning som ingetts av den berörda personen (dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 114).
- 112 Även om motiveringsskyldigheten i artikel 296 FEUF inte sträcker sig så långt att det krävs ett detaljerat svar på den berörda personens yttrande, innebär den under alla omständigheter, att den berörda institutionen anger de individuella, specifika och konkreta skäl som har fått den att anse att den berörda personen bör bli föremål för restriktiva åtgärder (dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 116).
- 113 Det ska emellertid konstateras att motiveringen av de angripna rättsakter som anges i punkt 81 ovan inte innehåller några uppgifter som visar att rådet faktiskt har gjort en bedömning av de av sökanden åberopade omständigheterna. Motiveringen av de angripna rättsakterna innehåller en förklaring om att rådet hade undersökt huruvida det hade tillgång till uppgifter som talade för att PKK skulle strykas från de omtvistade förteckningarna men att det inte hade funnit några sådana uppgifter (punkt 9). En sådan allmän formulering kan eventuellt räcka om de personer, grupper eller enheter som omfattas av frysningsåtgärderna inte har lämnat några synpunkter men detta är inte fallet när sökanden, såsom i förevarande fall, har inkommit med uppgifter som enligt sökandens mening motiverar att denne stryks från de omtvistade förteckningarna i fråga, oberoende av frågan om det finns stöd för dessa uppgifter. I en sådan situation åligger det nämligen rådet att bemöta dessa synpunkter i motiveringen, om än kortfattat.
- 114 Denna brist i motiveringen kan inte avhjälpas genom påpekandet, i rådets skrivelse av den 27 mars 2015 som nämns i punkt 19 ovan, att den omständigheten att det fanns kurdiska grupper bland dem som kämpade mot gruppen Islamiska staten inte påverkade rådets bedömning att PKK uppfyller kriterierna för upptagande i förteckningen enligt gemensam standpunkt 2001/931. Tribunalen konstaterar nämligen dels att denna skrivelse utarbetades efter antagandet av förordning 2015/513 och beslut 2015/521, dels att rådet inte angav de konkreta omständigheter som ledde till slutsatsen att det fortfarande fanns risk för att sökanden skulle delta i terroristverksamhet.
- 115 Mot bakgrund av ovanstående kan det konstateras att rådet, i motiveringen till de angripna rättsakter som angetts i punkt 81 ovan, inte i tillräcklig omfattning angav de specifika och konkreta skälen till att sökanden skulle kvarstå i de omtvistade förteckningarna. Tribunalen finner därför att genomförandeförordningarna 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 och 2017/1420 samt besluten 2015/521, 2015/1334 och 2017/1426 är behäftade med en bristfällig motivering.

Slutsats

- 116 Under dessa omständigheter ska det anses att rådet har åsidosatt motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF. Följaktligen ska talan bifallas såvitt avser den sjunde grunden och detta konstaterande räcker i sig för att de angripna rättsakterna ska ogiltigförklaras i den mån de berör sökanden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 december 2011, HTTS/rådet, T-562/10, EU:T:2011:716, punkt 40).
- 117 Mot bakgrund av vad som anförts ovan, ska de angripna rättsakterna ogiltigförklaras, utan att det är nödvändigt att pröva de övriga argument och grunder som åberopats till stöd för förevarande talan. Sökandens yrkande att tribunalen ska förklara att förordning nr 2580/2001 inte ska tillämpas i förhållande till sökanden ska inte bifallas i och med att sökanden fränfallit den första grunden, vilken åberopats till stöd för detta yrkande.

Rättsverkningarna i tiden av att de angripna rättsakterna ogiltigförklaras

- 118 De angripna rättsakterna har ändrats genom rådets genomförandeförordning (EU) 2018/468 av den 21 mars 2018 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 och om upphävande av genomförandeförordning 2017/1420 (EUT L 79, 2018, s. 7) och rådets beslut (Gusp) 2018/475 av samma datum om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931 och om upphävande av beslut 2017/1426 (EUT L 79, 2018, s. 26), vilka ersatte de omtvistade förteckningarna från och med den 23 mars 2018 och innebar en förlängning av de restriktiva åtgärderna för sökandens del.
- 119 Sökanden är således för närvarande föremål för en ny restriktiv åtgärd. Härav följer att ogiltigförklaringen av de angripna rättsakterna, i den del de avser sökanden, inte leder till att sökanden stryks ur de omtvistade förteckningarna.
- 120 Det är följaktligen inte nödvändigt att låta rättsverkningarna av de angripna rättsakterna bestå, i den del de avser sökanden.

Rättegångskostnader

- 121 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att rådet ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom rådet har tappat målet ska yrkandet bifallas.
- 122 Vidare föreskrivs det i artikel 138.1 i rättegångsreglerna att de medlemsstater och institutioner som har intervenerat ska bära sina rättegångskostnader. Av detta följer att kommissionen och Förenade kungariket ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) **Rådets genomförandeförordning (EU) nr 125/2014 av den 10 februari 2014 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 714/2013 ogiltigförklaras i den del den rör Kurdistan Worker's Party (PKK).**

- 2) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 790/2014 av den 22 juli 2014 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 125/2014 ogiltigförklaras i den del den rör PKK.
- 3) Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/513 av den 26 mars 2015 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning nr 790/2014 ogiltigförklaras i den del den rör PKK.
- 4) Rådets beslut (Gusp) 2015/521 av den 26 mars 2015 om uppdatering och ändring av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam standpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2014/483/Gusp ogiltigförklaras i den del det rör PKK.
- 5) Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/1325 av den 31 juli 2015 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning 2015/513 ogiltigförklaras i den del den rör PKK.
- 6) Rådets beslut (Gusp) 2015/1334 av den 31 juli 2015 om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam standpunkt 2001/931 om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2015/521 ogiltigförklaras i den del det rör PKK.
- 7) Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/2425 av den 21 december 2015 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning nr 2015/1325 ogiltigförklaras i den del den rör PKK.
- 8) Rådets genomförandeförordning (EU) 2016/1127 av den 12 juli 2016 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning 2015/2425 ogiltigförklaras i den del den rör PKK.
- 9) Rådets genomförandeförordning (EU) 2017/150 av den 27 januari 2017 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning 2016/1127 ogiltigförklaras i den del den rör PKK.
- 10) Rådets genomförandeförordning (EU) 2017/1420 av den 4 augusti 2017 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning 2017/150 ogiltigförklaras i den del den rör PKK.
- 11) Rådets beslut (Gusp) 2017/1426 av den 4 augusti 2017 om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam standpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut (Gusp) 2017/154 ogiltigförklaras i den del det rör PKK.

- 12) **Yrkandet att rådets förordning (EG) nr 2580/2001 av den 27 december 2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism inte ska tillämpas i förhållande till PKK ska inte vinna bifall.**
- 13) **Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta PKK:s rättegångskostnader.**
- 14) **Europeiska kommissionen och Konungariket Nederländerna och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.**

Frimodt Nielsen

Kreuschitz

Forrester

Póltorak

Perillo

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 15 november 2018.

Underskrifter